

Mindretallet tilspiet nogle korte Bemærkninger til, hvad der er meddelt angaaende de lavere lønede Jernbanebetjentes Lønnings- og Arbejdsforhold. Flertallet har udtalt, at man ikke kunde forlade Finantsloven, uden at søge dette Forhold noget forandret, men maatte forbeholde sig en nærmere Forhandling med den høitagtede Minister om dette Spørgsmaal. Udvalgets Mindretal har ikke fundet det stemmende med Billighed at fremdrage denne Klasse fremfor andre ligestillede Klasser. Denne Opfattelse skal jeg overlade til Mindretallet at forsvare. Det har ikke været Flertallets Agt at ville begaa noget Ubilligt, naar man allerede paa dette Standpunkt vilde hævde, at Lønningsforholdene for en Del af disse Betjente ere af den Veskaffenhed, at dersom nogen Bestillingsmand kan trænge til en Forskiøftelse i Lønningen, er det dem. Det forekommer mig ikke at kunne være en Ubillighed inod nogensomhelst Anden, naar det i og for sig er billigt. De Bemærkninger, Mindretallet har fremsat, skal jeg saa meget mindre gaa ind paa her, som hele dette Forhold naturligvis vil finde sin Dntale ved Behandlingen af det Ændringsforslag til Finantslovens § 25, som er stillet af flere ærede Medlemmer her i Tinget. Hvorvidt dette Ændringsforslag vil fyldestgjøre, hvad Flertallet her har tænkt paa, vil atter blive Gjenstand for Overveielse og eventuelt for Forhandling med den ærede Indenrigsminister. Der findes ligeledes for Indenrigsministeriets Bedkommende Sp. 372—73 under Nr. 22 i Betænkningen en Bemærkning angaaende den Bevilling, der forlanges til Færgebroen ved Spodsbjerg. Man har henstillet til Ministeren, at der naturligvis under Hvilken Denstyngen til vedkommende Færgegeier, Færgeforpagter, eller hvad han kaldes, dog bør søges for Staten nogen Indtægt af de betydelige Udgifter, som blive forbundne med denne Udvidelse af Broen, og dette kan være saa meget mere begrundet, som denne Udvidelse vil give Anledning til, at Dampskibe saa meget lettere kunne anløbe dette Sted. Det er da naturligt, at der ogsaa ydes nogle Dropenge, eller hvad det benævnes, enten til Staten alene eller til Deling med den vedkommende Eier. Svad nu Ændringsforslagene til disse Paragrafer angaar, er der intet af dem, der giver nogen forlig Anledning til lang Ophold. Ændringsforslaget under Nr. 1 om en anden Beregning af Indtægten under § 5, er nærmere forklaret i Betænkningen. Angaaende Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3, som høre sammen, skal jeg ligeledes henvise til Betænkningen; kun skal jeg bemærke, at der i Betænkningen Sp. 368—69 staar „10“ Forfremmelser i Stedet for, at der skal staa „12“. Udvalget har nemlig der som ved Forslaget under Nr. 4 ment at ville give Ministeren Midler til, i Anledning af de 11 nye Postexpedienter og de 13 nye Postmestres Ansættelse, at kunne foretage $\frac{3}{5}$ af de Forfremmelser, som man har tænkt at ville yde,

nemlig 15 Forfremmelser for Postmestrene og 12 for Postexpedienterne. Derefter vil Summen blive, som foreslaaet af Udvalget, i Underændringsforslaget Nr. 3 og for Postmesterens Bedkommende i Forslaget under Nr. 4. Udvalget er ved disse Forslag gaet ud fra, at det bliver yngre Mænd, der ansættes, dels som Postexpedienter, dels som Postmestre, og at de begynde paa yngst Gage, saaledes at Forfremmelsen her i Reglen komme de nu ansatte Mænd til Gode. Forslaget under Nr. 5 er ligeledes forklaret i Betænkningen, og jeg skal ikke opholde mig derved. Angaaende Forslaget under Nr. 6 om Tilskud til den nye Postgaard havde Flertallet og Mindretallet vel ikke aldeles kunnet enes om Motiveringen af denne Sag, hvilket vil fremgaa af Betænkningen; men man er dog kommen til den Slutning, at det ikke er fornødent, i alt Fald ikke for Diebliffet, eller at man, som Sagerne staa, ikke vil være med til at bevilge 183,000 Rb. til dette Diemed. Hvorvidt Forholdene ville stille sig saaledes, at enten hele Udvalget eller en Del deraf vil være med til at foreslaa noget deraf, skal jeg ikke nærmere omtale; indtil jeg har hørt den ærede Minister udtale sig om dette Punkt, kan jeg maasse forbigaa det. Angaaende Forslagene under Nr. 7, 8 og 9 skal jeg ligeledes henvise til Betænkningen. Med Hensyn til Forslaget til § 9 under Nr. 10 angaaende en Planering og Indhegning af en ny Kirkegaard paa Jeps tror jeg ligeledes, at den Skrivelse, der er trykt i Betænkningen, giver ærede Medlemmer den fornødne Anvisning, og naar saadanne mindre Spørgsmaal overhovedet ere drøftede i Udvalget og tiltraadte af hele Udvalget, er der vel i Reglen en nogenlunde Betyrrelse for ærede Medlemmer til ikke at forlange nøiere Oplysning. — Dermed vil jeg gaa over til § 24. Der er her en hel Del Oplysninger meddelte i Betænkningen, som ere fremkomne ved skriftlig Forhandling med Ministeren. De skulle ikke give mig Anledning til nogen videre Udtalelse, idet man har fundet sig saa omtrentlig tilfredsstillt med de Oplysninger, man har faaet, og i alt Fald ikke for flere af disse Spørgsmaals Bedkommende har troet at burde tilspie nogen videre Bemærkning. Naar en Undtagelse er stiftet. Ex. med Hensyn til Spørgsmaalet om Anvendelsen af 10,100 Rb. Merudgift til Lolduceeniet, som findes omtalt i Betænkningen Sp. 335—36, skal jeg kun henvise dertil. Udvalget har ikke foreslaaet nogen Nedsættelse i det forlangte forhøiede Beløb, i Forventning af, at Bestyrelsen selv vil tage under Overveielse, om ikke dette Punkt kan taale nogen Nedsættelse. Man har indtaget denne Stilling, fordi man ser, at forrige Finantslov sluttede med en Besparelse paa denne Konto, hvilket altsaa synes at antyde, at man er opmærksom paa mulig der er at foretage Besparelser, for saa vidt det kan gjenføres. Forholdene selv ere saa vanskelige at overse for Udvalget, at man